

Élménybeszámoló Csehországból

2017. 07. 23-án indultunk el egy teljesen új ország, Csehország felé véve az irányt. Iskolám újabb alkalommal nyerte meg az Erasmus+ program egy hónapos, külföldi gyakorlati lehetőségét. Ezúttal én is részt vehettem rajta 5 iskolatársammal és még 11, más középiskolába járó tanulóval együtt.

Év közben, a padban ülve nagyon lassan telt el az idő, de amint megtudtam, hogy én is olyan szerencsés vagyok, hogy részt vehetek ezen a programon, majd kicsattantam az örömtől. Ez egy olyan lehetőség volt számomra, amit kár lett volna kihagynom, hozzá fűzném, hogy ebben az egy hónapban rájöttem, hogy nem csak az német nyelvtudás a mérvadó egy-egy országban, hiszen nem mindenki tud folyékonyan idegen nyelven társalogni.

Az iskolánk elől elindultunk Csehország irányába az iskola által biztosított kisbusszal. Hosszú út állt előttünk. Közel 7 órát utaztunk, 2-szer eltévedtünk, de épségben megérkeztünk.

Az első éjszakánkat ideiglenesen egy hotelban töltöttük, majd másnap költöztünk a kollégiumba, ahol a további 4 hetet töltöttük.

Az első 3 napban ismerkedtünk az új környezettel. Megpróbáltuk a város minél több részét megismerni, de ez nem teljesen valósult meg, hiszen egy akkora nagyvárost, mint Ostrava, nem lehet 3 nap alatt megismerni. Elsősorban a tömegközlekedést próbáltuk kiismerni, mert ilyen nagyvárosban nem nehéz eltévedni. Mindenki munkahelyét meglátogattuk közösen, hogy tudjuk, milyen messze is van a szállásunktól.

Amint elkezdődött a munka, nem volt annyi időnk a városban téblábolni, szétnézni, vagy vásárolni, de ez nem is okozott akkora gondot. Sokan kétségbe voltak esve, hogy nem szimpatizálnak a

munkahelyen, vagy nem szeretik őket, nem kedvesek az emberek, de az első hét után ez az aggodalom szertefoszlott. Mindenki elégedett volt a munkahelyével és a munkatársaival egyaránt. Személy szerint én nagyon kedves embereket ismerhettem meg, akiket nagyon megszerettem. Utolsó nap diáktársammal egy kis ajándékkal leptük meg munkatársainkat, majd mindenkitől elbúcsúztunk.

Nagyon sok kiránduláson vehettünk részt, melyeket mindenki nagy örömmel várt. Az idegenvezetőink nagyon kedves és közvetlen emberek voltak, akik mindent megmutattak nekünk, ami érdekes volt egy-egy helyen, de volt, amikor én tolmácsoltam, mert beszélem a cseh nyelvet. Nem volt könnyű, hisz nagy nyomás alatt álltam, de jó érzéssel töltött el, hogy tudtam segíteni.

Olyan környezetbe és társaságba kerültem, ahonnan és akiktől nem szeretnék elválni. Nagyon megszerettem a kinti világot és a kint lévő embereket, és azokat a diákokat, akik szintén az Erasmus által juthattak ki külföldre.

Nagyon hiányozni fog Csehország, sokat nyertem ezzel a lehetőséggel. Lettek új ismeretségeim, új tapasztalatokat szereztem, fejlődött a német nyelvtudásom, és kicsit belekóstolhattam egy új életfelfogásba.

Hálás vagyok, hogy élhettem ezzel a hatalmas lehetőséggel, és megismerhettem Csehországot kulturális és szakmai téren is.

Gólián Kitti 10.K

Salgótarján